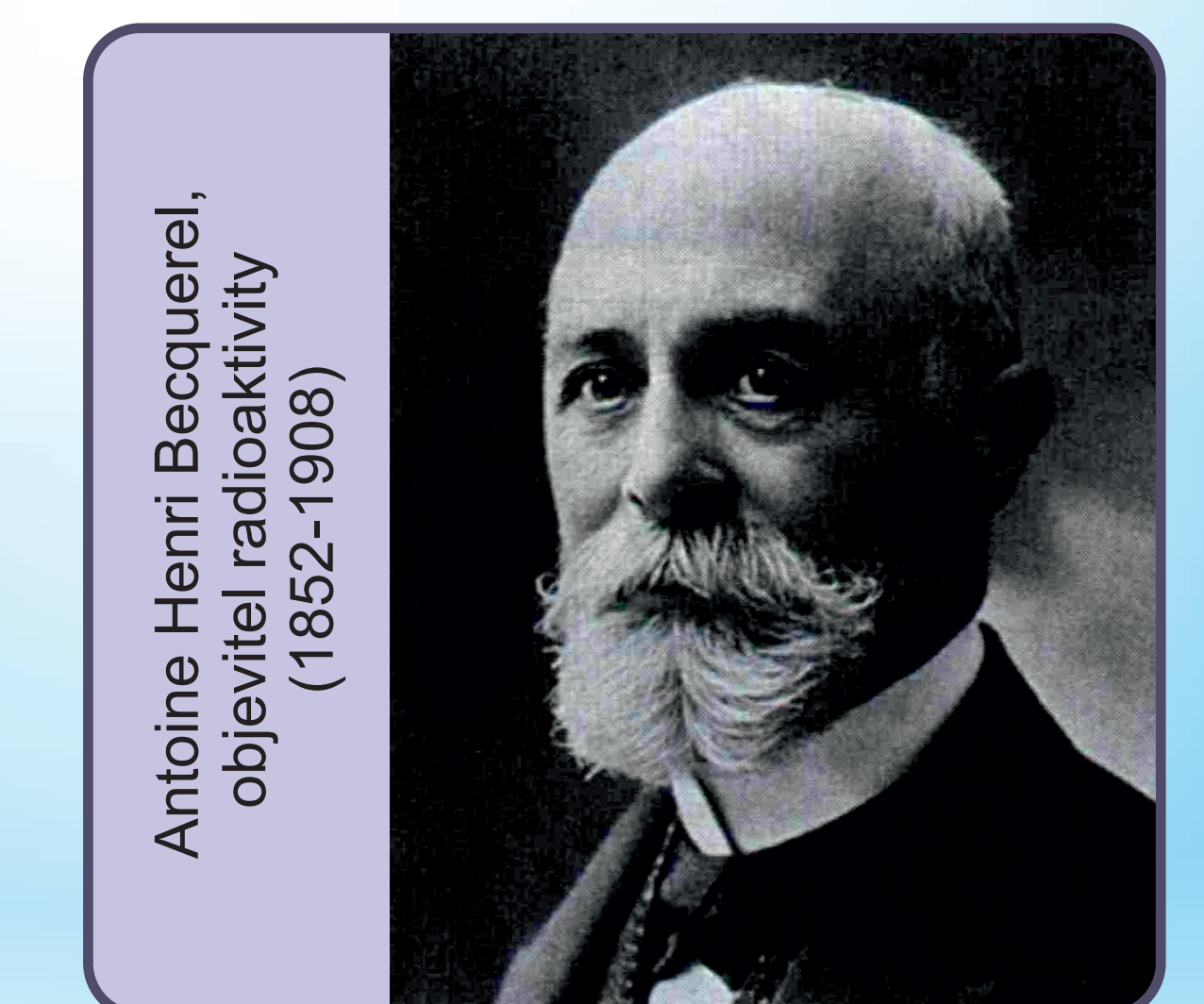
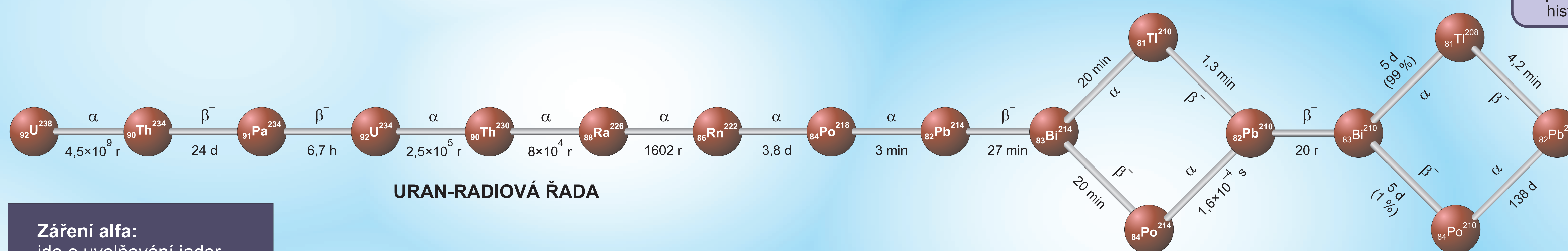
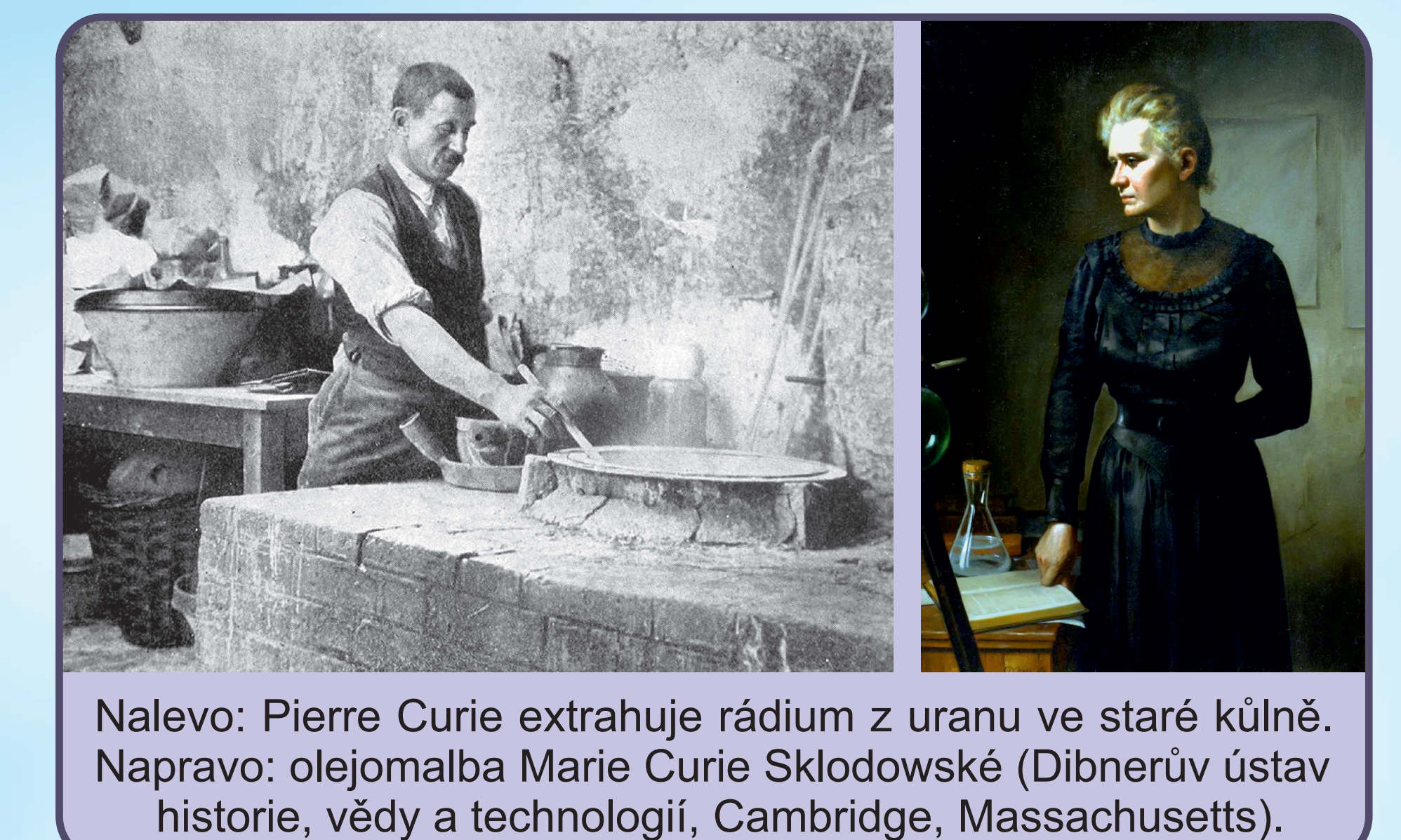
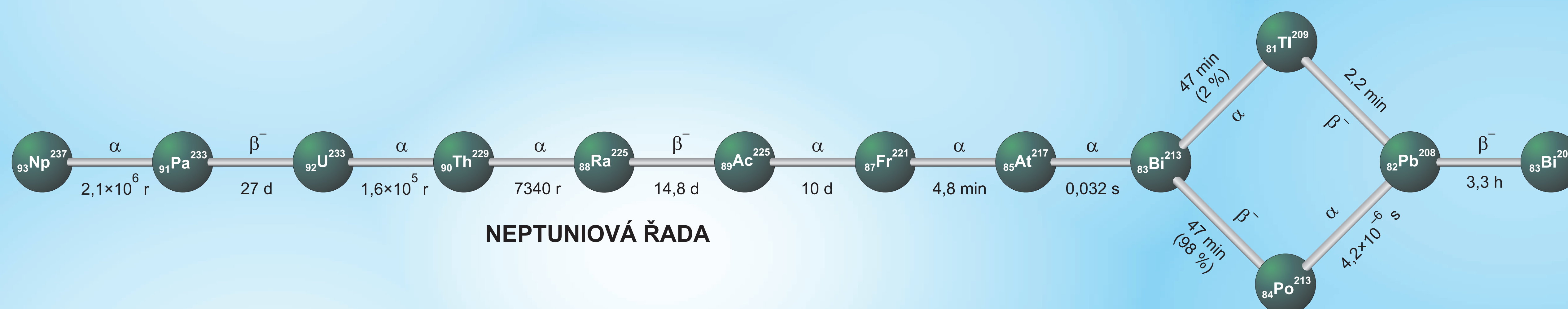
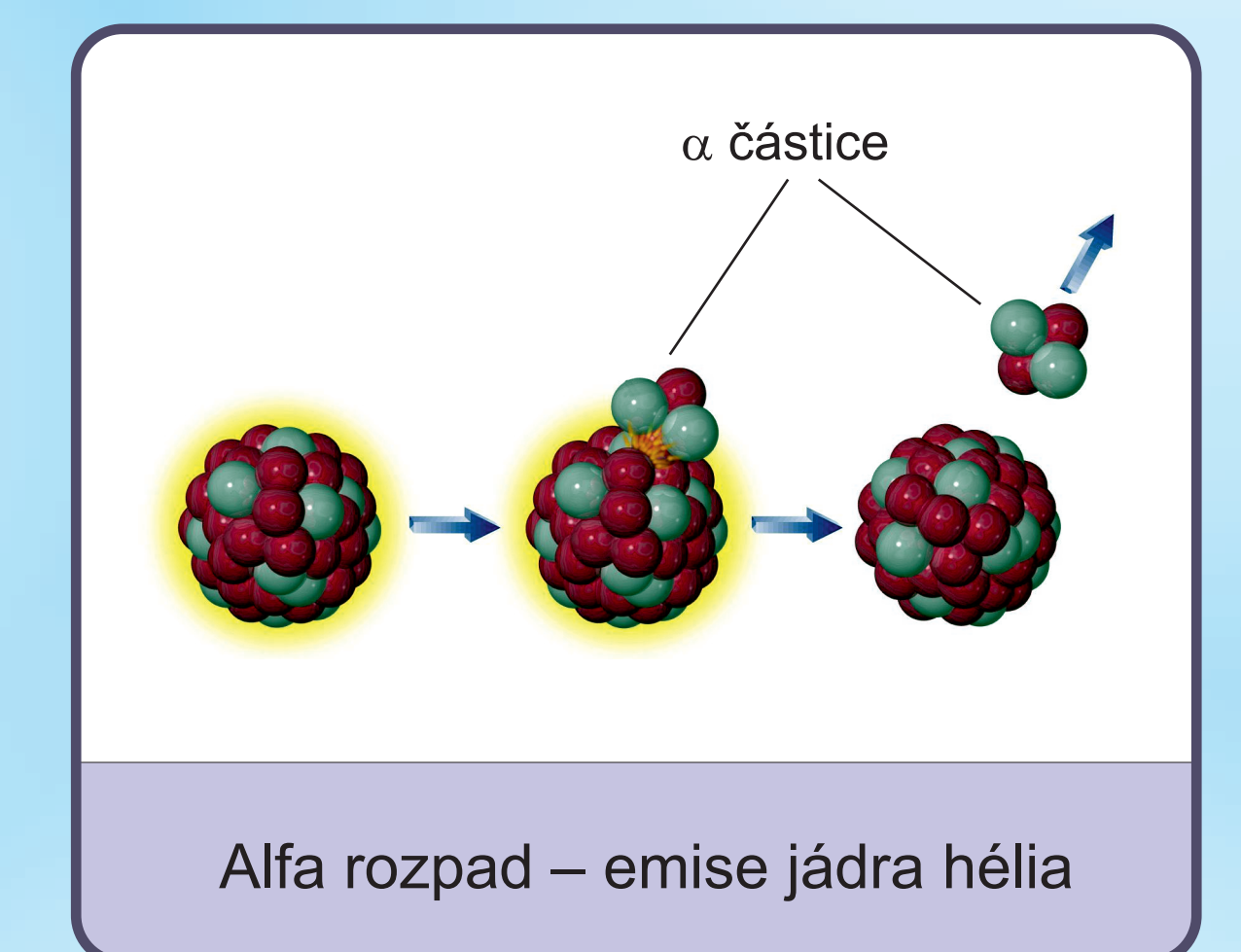
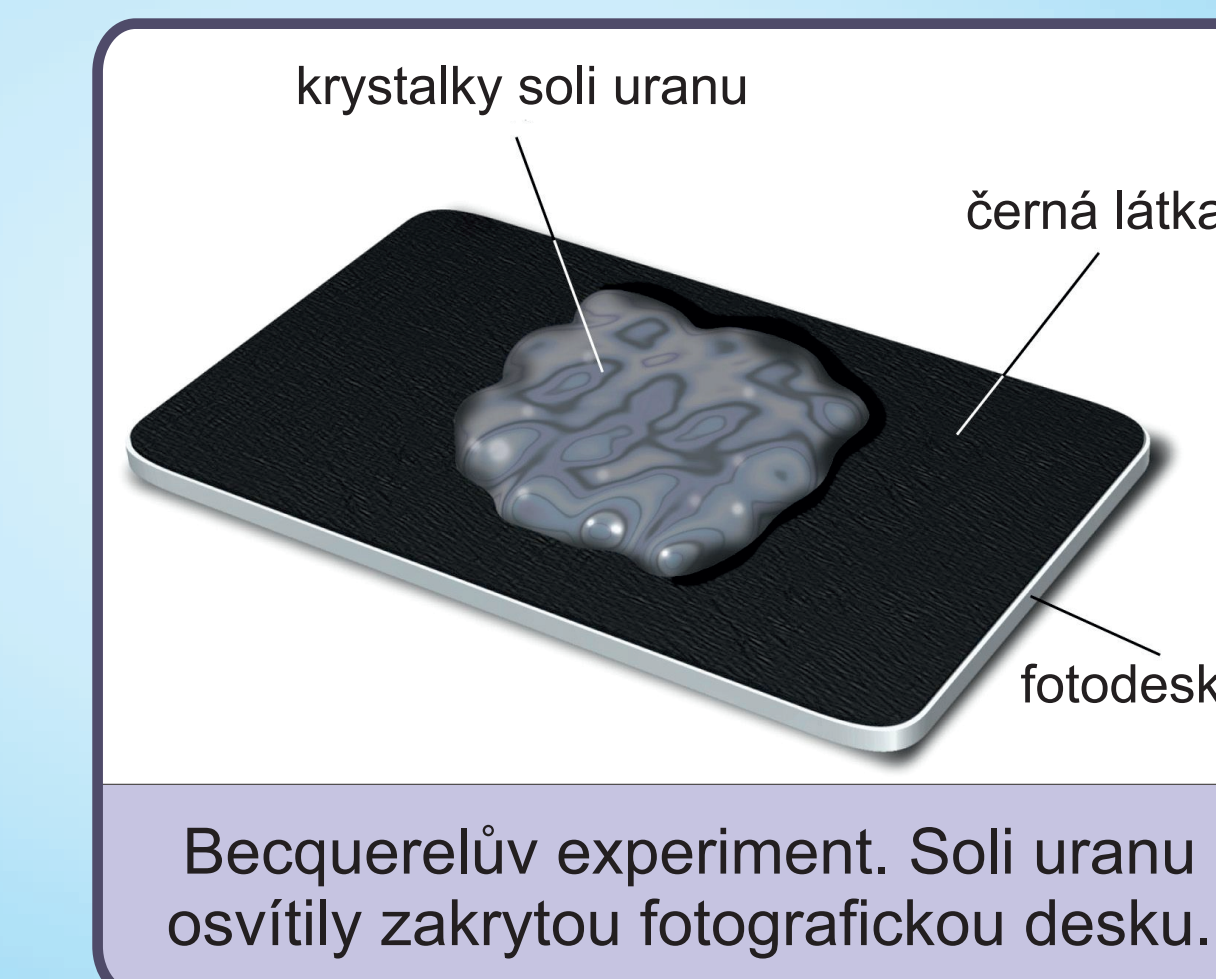
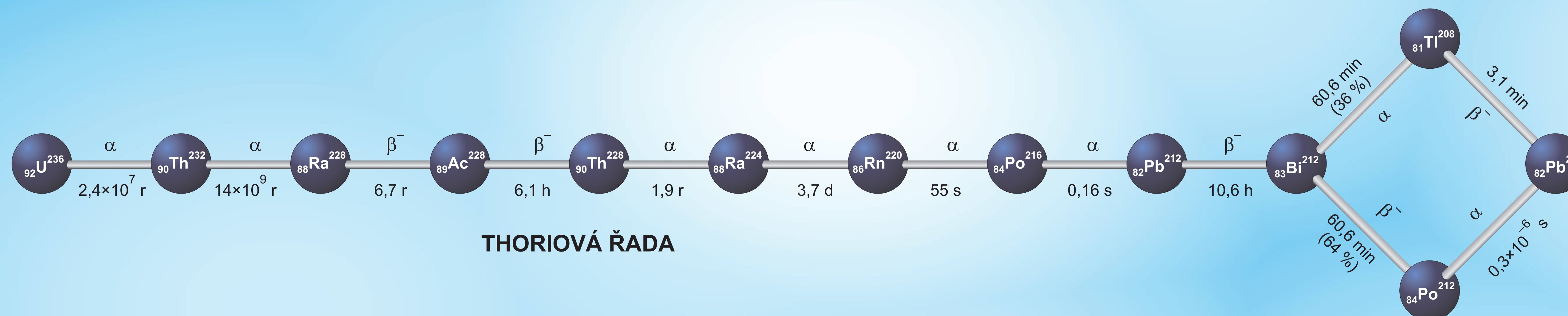

RADIOAKTIVITA

Radioaktivita je přirozená schopnost rozpadu atomových jader. Objevena byla Antoine Henri Becquerelem (1852-1908) v roce 1896 v solích uranu. Pozorované záření pečlivě zkoumala Marie Curie Skłodowska (1867-1934) se svým manželem Pierrem Curie (1859-1906). V roce 1898 izolovali ze smolince (uranitu) nový silně

zářící prvek rádiu a jev nazvali radioaktivitou. Později izolovali ještě pronikavěji zářící prvek, který nazvali polónium. V roce 1900 Otto Walkhoff prokázal, že nové záření ničí biologické tkáně. V roce 1902 Ernest Rutheford (1871-1937) zjistil, že se chemické prvky mohou rozpadat a pojmenoval jednotlivé typy záření α , β a γ .

Záření alfa: jde o uvolňování jader hélia ($2p, 2n$). Počet částic v jádře se sníží o 4, počet protonů o 2.

Záření beta: jde o uvolňování energetických elektronů z jádra. Jeden z neutronů jádra se při tom přemění na proton.

Záření gama: jde o uvolňování fotonů z vybuzených jader.

